

editorial

TRES DIES ABANS DE LA DISSOLUCIÓ, PINTAT VA TORNAR AL CONSELL AMB UN DISCURS AMB REGUST DE COMIAT PER DEFENSAR LA POLÍTICA ECONÒMICA I JUSTIFICAR QUE ELS INTERLOCUTORS INTERNACIONALS MAI NO HAVIEN ADVERTIT ANDORRA DEL SEU PROFUND MALESTAR

La cursa cap al G-20

El compte enrere avança a ritme de vertigen. Mai una cimera mundial no havia aixecat tan neguit en un país acostumat a veure de lluny els grans afers de la política internacional. En un mes i escaig, les autoritats andorranes hauran de convèncer França, Espanya i Alemanya –en aquest cas l'ordre no és accidental– de la ferma voluntat d'iniciar una col·laboració lleial en matèria fiscal. La data límit és el 2 d'abril, quan els 20 estats més desenvolupats iniciaran la discussió sobre la recepta per sortir de la gran crisi financera, una recepta que passa indefugiblement per eradicar els paradisos fiscals. I, per exemplificar al màxim el doble discurs europeu sobre la matèria, la cimera del G-20 té lloc al mateix Londres, que té a la City el més potent dels territoris amb escassa transparència. Albert Pintat va aixecar ahir el teló de la cursa andorrana amb una compareixença-comiat davant el Consell, “la casa gran de la democràcia”. I ho va fer revelant detalls de les converses amb els països veïns i l'OCDE per evidenciar el canvi de posiciona-

ment que, al seu parer, ha acabat afectant el Principat. La crisi internacional ha actuat com a detonant. I els estats exigeixen una celeritat i agilitat que Andorra, en ple procés electoral, no pot assumir. Els pocs però importantíssims passos realitzats pel país en l'àmbit legislatiu s'han vist afectats per la pèrdua de credibilitat derivada de l'ajornament d'una de les peces fonamentals de l'engranatge, l'impost de societats.

La cursa comença divendres a l'Elisi, on Pintat tornarà a defensar el ritme de les reformes econòmiques, un ritme que no ha convençut ni el Copríncep ni el seu representant personal, i que per l'OCDE no avala la sortida de l'ominosa llista d'estats no cooperants. La llista d'interrogants és àmplia. Quins compromisos més enllà del full de ruta de la legislatura, clarament superat per les circumstàncies, assumirà un cap de Govern interí sense cap opció de continuïtat? Com es modularà un discurs que, fins ara, només ha causat escepticisme? I, sobretot, seran capaces les forces polítiques de superar partidismes i plantejar un gran acord d'Estat?

PINTAT NO POT
ASSUMIR
COMPROMISOS A
MITJÀ TERMINI SENSE
SUPPORT POLÍTIC CLAR